

De 31-jarige Paul Zwetsloot ging 5 jaar geleden een maatschap aan met de 56-jarige agrariër Ad van Schaik. Sinds een jaar woont Paul met zijn gezin op de boerderij Vrede-oord in de Kamerikse polder.

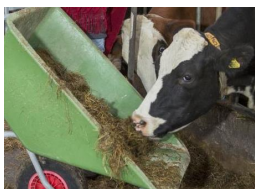
TEKST: DOUWE ANNE VERBRUGGE FOTO'S: MAARTEN KOCH

'Over en weer, gun je elkaar veel'

mooie kans het melkveebedrijf met 65 koeien voort te zetten, voor mij een mooie kans om boer te worden.'

De biologische melkveehouderij maakt sinds kort ook biologische boerenkaas. 'Samen met Lise heb ik dit opgepakt. We zijn nu bezig om de perfecte kaas te maken. Als dat lukt, wil ik het grootste deel van de melk gaan verkazen: Wilde-Weidekaas. En ja, dit soort vernieuwingen bespreken Ad en ik goed. We hebben ook wel eens meningsverschillen, maar zijn we open over. Anders werkt het niet.'

Financieel loopt het allemaal op rolletjes. Een vast salaris heeft Paul niet. 'Maar dat heeft geen enkele boer. Ik houd mijn uren bij, en daar komen we ieder jaar wel uit. Over en weer moet je elkaar wat gunnen.' Er lopen wel wat leningen bij de bank en daar zullen er in de toekomst nog wel wat bij komen. 'Twee jaar geleden heb ik de cursus Rabo-Opvolgers Perspectief gevolgd. Er wordt een spiegel voorgehouden. Je leert je eigen krachten kennen. Je maakt plannen om te werken naar een gezonde overname. Heel leerzaam. Maar het mooie is vooral dat het gewoon mogelijk is om als niet-boerenzoon toch boer te worden. Het moet je ook gegund worden. Mijn ouders hebben mij dat ook altijd voorgehouden: 'Als je iets wil, kun je veel bereiken'. Dat heeft mij als flierefluiter altijd gesterkt!'

Wilde-Weidekaas

Vrede-oord ligt midden in de polder. Maar dan ook letterlijk. Een onverhard pad vanaf de Van Teylingenweg voert naar een idyllisch boereneilandje.

Verscholen in een griendbosje naast de boerderij, hebben Paul, zijn vrouw Lise en de pasgeboren Marlies hun eigen mooie onderkomen. 'Als ik 's ochtends ga melken hoef ik mijn bed maar uit te rollen en ik sta in de melkput. Tegelijk houden Ad en ik elkaars privacy goed in het oog. We moeten niet op elkaars lip zitten.'

Paul weet nog goed dat Ad hem het voorstel deed. 'Het was vlak voor mijn reis naar Australië in 2005. Tja, en dan ga je toch anders op reis. Ik was van plan om 'Down Under' te kijken naar de mogelijkheden. Een jaar later terug in Nederland ben ik meer en meer bij Ad gaan werken. Je leert elkaar beter kennen. In 2010 zijn we een maatschap aangegaan. Ad heeft geen opvolgers binnen de familie. Voor hem een

'We zijn nu bezig om de perfecte kaas te maken.'